

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

VI. Materia examinis particularis, non est facile mutanda, & quamdiu ipsum de vna eademq[ue] materia instituendu[m] sit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40072

mihī labores, despectus & dolores subeundi sint, adimpleatur, ac donec tota mea voluptas & delectatio sit, ipsa Dei voluntas & beneplacitum.

4. Nihil omittere, quod Dei voluntatem, & maiorem eius gloriam & seruitium esse sciam: imitari conando in eo Redemptorem nostrum Iesum, qui ait: *Ego qua placita sum ei (Patrimo aeterno) facio semper.*

Joan. 8.29.

5. Exercitium hoc peragere optima erit semper in Dei praesentia, & continua oratione ambulandi ratio, atque inprimis vile.

Exercitium
amoris diuini.
22.

6. Examen mortificationis, quod supra posuimus, melius fiet, si per modum conformitatis cum diuina voluntate assumatur, omnia scilicet, quae accidunt & ingruunt, velut à Dei manu venientia, uti ante paulo dixi, accipiendo. Atque hoc pacto erit id & facilius, & sapidius, & utilius: erit namque quoddam amoris diuini exercitium.

Notandum porro hic est, nos per hanc non velle dicere, quasi examen particulare necessario eo sit ordine peragendum, quo virtutes hic à nobis proponuntur, aut eo graduum & partium ordine, qui in harum qualibet ponitur. Illud tantum hoc loco praescribendum, eam quemque sibi virtutem seligere debere, qua magis opus habeat, & ab illa eius parte & gradu initium ducere, qui ipsi magis erit necessarius: quem ubi decurrerit & perfece- rit, ex alijs deligat ea, quae magis conueniant, donec tandem, adiuuante Dei gratia, in ea virtute fuerit perfectus.

Magis neces-
saria prius
assumenda.

CAPVT VI.

Materia examinis particularis non est facile mutanda: & quandiu ipsum de vna eademque materia instituendum sit.

NOTANDVM hoc loco est, non esse de facili ipsum examinis modum immutandum, modo scilicet circa hanc,

modo circa illam rem ipsum instituendo; hoc namque est in orbem circuire, uti dicunt, & suo in itinere non progredi: sed vna res est ad finem vsque prosequenda, & deinde ad aliam procedendum. Vna quippe ex causis, ob quas nonnulli tam parum fructus ex examine capiunt, solet esse haec, quod non nisi velut interruptos quosdam & semitruncos impetus faciant, ad octiduum scilicet vel duas hebdomadas, vel etiam mensem, circa rem vnam examen instituendo; ac statim defatigantur, atque ad aliam defultoria quadam leuitate transeant, priorem nondum adepti; itaque nouum quendam impetum faciant, & paulo post rursus alium.

Quemadmodum si quis toto conuulsu saxum ingens, per quandam montis crepidinem, vsque ad summum eiusdem fastigium protrudere conatus, mox ut aliquantulum id protrussisset, defatigaretur, ipsumque dimittens ad inum vsque de- uolui sineret; ac deinde rursus, ac rursus ipsum voluere reinciperet, is nunquam, etiam summopere sudaret ac laboraret, in eo quo vellet loco saxum colloca- ret. Tales sunt ij, qui super rem vnam examen instituere occipiunt, & ante quam ipsam ad exitum deducant & obrineant, illa ommissa, statim ad aliam, ac rursus aliam auolant. Hoc scilicet est defatigari, & non consummare. *Semper discentes, & nunquam ad scientiam veritatis peruenientes.*

Hoc quippe perfectionis negotium non per interruptum & interceptum quendam impetum ob tinetur; sed magna in rem vnam est perseuerantia hominum insistendum, magno in illam conatu con- nitendum, ac tandiu in ea permanendum, donec ipsam plane, quamuis magno sudore ac labore, obrineat.

Quemadmodum, inquit Chryso- stomus, illi, qui thesaurum aliquem, aurum, argentique fodinas offodiunt, graue non ducunt fodere, terram eruere, quacumque ipsis obijciuntur impedimenta perfringere, & decem, imo viginti cala- morum spatio in terram penetrare, ut tan- dem

dem ad thesaurum, quem quæritant, per-
tingant: ita nos, qui veras diuitias spiri-
tuales, verumque virtutis ac perfectio-
nis thesaurum inuestigamus, minime de-
fatigari par est, donec ad ipsum tandem
pertingamus; sed quaslibet difficultates
perfringere, nihil vt nobis obstaculi vel
remora obijciatur. *Persequar*, ait Pro-
pheta, *inimicos meos, & comprehendam il-
los, & non conuertar, donec deficiant*. Si-
quidem sancta hæc obstinatio, cum vin-
cit vitium, tum virtutem inserit, non ve-
ro leuitas illa puerilis, & reiterata inter-
ruptio.

Iam ad rem & propositum veniamus.

Quam multis de rebus examen institui-
sti, ex quo primum tempore de eo agere
cepisti? Si in omnibus recte tibi succes-
sit, iam eris perfectus: si ne vna quidem
illarum recte successerit, cur eam reliqui-
sti? At mihi dices, non recte tibi illam
processisse; sed respondeo, propterea il-
lam bene tibi non procedere, quod quæ
bene cepisti, leuiter mutes, nec rem v-
nam ex exitum vsque prosequaris. Si et-
iam tunc cum examine & cura particula-
ri in illa tollenda allaborares, bene eam
tibi dices non processisse, longe tibi illa,
mihi crede, deterius succedet, eum exa-
men de illa non institues. Si enim qui e-
mendationem proponit, sepius impingit,
quoties, & quomodo non impinger ille,
qui serius, aut fortasse nunquam corre-
ctionem proponit. Tamen per propositum
illud mane, meridie & vesperi conceptum
fuit, vt, velut fræno quodam retentus, to-
ties non impingas.

Et, quamuis tibi nec emendari, nec
progredi, nec hilum proficere videaris,
non ideo fatigatus deficias, aut leuiter
ab eo resiliās; quin potius humiliate, &
in examine confundere, & de nouo pro-
pone, & reincipere statue: propterea nam-
que lapsus aliquot Deus permittit, vtq; in
anima tua terra aliquis hinc inde Iebu-
zeus superstes maneat, vt liquido tandem
videas, nihil proprio Marte aut viribus te
posse, sed cuncta tibi de manu Dei venire
debere; proinde ad eum tibi recurrendū.

& illi semper adhaerendum esse. Vnde
non raro fit, vt hoc modo quis maiorem
in profectu suo feruorem ac diligentiam
præferat, quam si statim ea, quæ poscit,
Dominus concederet.

Porro peter aliquis, quandiu necesse
erit circa rem vnam particulare examen
instituire? S. Bernhardus, & Hugo de
sancto Victore similem quæstionem pro-
ponunt, quærunque, quandiu contra vi-
tium aliquod pugnandum sit? ac respon-
dent tam diu contra id pugnandum vide-
ri, donec ipsum ita debilitetur, vt, dum
primum se exierit ac prodit, facili negotio
ipsum statim rationis clypeo retundere
ac subijcere queas: neque earemus expe-
ctandum, vt nullam prorsus passionem vel
repugnantiam in te sentias: Ita namque
nunquam ad finem peruenies. Addit pro-
inde Hugo Victorinus, id Angelorum
esse potius, quam hominum. Satis est er-
go, vt vitium hoc vel passio nullam tibi
iam amplius molestiam exhibeat, nec
multum negotij faceat, sed vt statim at-
que se exierit, ipsum dispellas, & facili ne-
gotio à te reijcias. At tum demum fas erit
ad aliud vitium expugnandum, vel exa-
men de illo instituendum transire. Dixit
etiam Seneca: *Contra vitia pugnamus, non
vt penitus vincamus, sed ne vincamur*. Non
enim est opus, vt vitium prorsus non sentia-
mus; satis est id ita vinci, frangi & debel-
lari, vt impedimento & remora non sit
iis, quæ nos facere par est, exequendis.

Vt vero certiori quis methodo in hac
re procedat, optimum est, vnumquem-
que id cum Patre suo spirituali commu-
nicare: si qua enim in re consilio opus
est, hæc sane vna de præcipuis est. Quæ-
dam enim sunt, de quibus satis est per
breui tempore examen institui, vt supra
diximus; alia vero, de quibus si anno in-
terregro vel pluribus examen instituat,
quam vtilissimum erit. Si enim singu-
lis annis vel vnum vitium eradicaemus,
statim perfecti essemus. Alia denique
sunt, circa quorum vel vnum si tota vi-
ta examen fieret, optime id omne tem-
pus impensum foret: hoc quippe ho-

Flh 3 mini

Vitia debili-
tari possunt,
plane extin-
gui non pos-
sunt.

Cap. 3.

Tho. à Kemp.
lib. 1. de imit.
Christi.

mini erit ad perfectionem consequendam satis.

*Quidam tota
vita vni rei
feliciter in-
cubuerat.*

Sic quosdam nouimus tota fere vita sua in rem vnam sedulo incubuisse, & particulare de ea examen instituisse, qui ideo etiam eminentes & eximij in illa euasere; alius quidem in virtute patientia, alius in profundissima humilitate, nonnemo in magna cum Dei voluntate conformatione, alius denique in omnibus pure propter Deum faciendis. Ad hunc igitur modum etiam nobis, vt in aliqua virtute emineamus, enitendum est, nimirum in illa nos sedulo exercendo, & tam diu in eius exercitio perseuerando, donec eam comparemus.

Hoc vero non impedit, quo minus interdum hocce nobis examen licet interrumpere. Quinimo consultum est id ita fieri, ad octo nimirum vel quindecim dies examen de silentio, exercitijs spiritualibus bene obeundis, bene de omnibus loquendo, non proferendo verbo, quod quempiam aliquo modo offendant, & alijs id genus rebus, quæ in nobis semper repullulant, & indies de nouo regerminant, instituere; sed statim deinde ad primum institutum & procedendi modum redire, ac primarium nostrum intentum prosequi, donec tandem id, quod spectamus, obtinuerimus.

CAPVT VII.

Quomodo examen particulare sit instituendum.

*Tria tempora
examinis
particularis.*

SECUNDVM caput primarium, quod tractare proposuimus, est, quomodo hoc examen sit faciendum. Examen particulare tria continet tempora, & duas examinandi sui vices. Primum tempus est, mane statim ac lecto surgimus, in hoc proponere quisque debet, quam diligentissime ab illo sibi vitio & defectu particulari cauere, in quo se corrigere vult, vel emendare.

Meridies.

Secundum tempus est meridies, in quo primum examen est faciendum; quod

tria puncta complectitur. Primum est, gratiam a Domino petere, vt reminiscatur, quod in defectum illum ceciderit, de quo particulare examen instituitur.

Alterum, rationem ab anima sua defectus vel vitij huius exigere, per tempus iam inde ab illa hora, qua surrexit ac propositum concepit, vsque ad presentem horam elapsam discurrendo, atque exco-tere, quoties in illud prolapsus sit. Tum totidem notanda sunt punctula in linea quadam in libello, quem ad eam vsum paratum habebit, exarata, quoties in id se prolapsus esse comperiet.

Tertium denique punctum est, petere quod lapsus sit, veniam rei huius petendo, ac propositum quoddam concipere in id a meridie, per Dei gratiam non prolubendi.

Tertium tempus ipsa vespera est, antequam nimirum cubitum concedatur tunc secundo examen, eo plane modo, quo in meridie, per tria ista puncta instituentium, iam inde vsque ab ultimo examine ad presentem tempus discurrendo, & totidem in alia linea secunda notando punctula, quoties se videbit impigisse.

Vt vero facilius & citius defectus & vitium, de quo examen facimus, eradice- tur, quatuor B. P. N. aduertenda ponit, quæ vocat Additiones. Prima est, vt quocumque in particulare illud vitium aut defectum homo cadit, eius mox ipsius poeniteat, manu leuiter ad pectus admota. Quod fieri potest etiam, cum apud alios agit, ita vt hi non aduertant, quid faciat.

Secunda, vt vesperi, facto iam examine, temporis pomeridiani puncta conferat cum punctis antemeridianis, vt videat nimirum, num aliqua sequuta sit emendatio.

Tertia & quarta sunt, diem hodiernum cum hesternis, atque hebdomadam currentem, cum superiore & præterita comparet: vt ex hac collatione videatur, num quem profectum fecerit.